Dopisní - Žamboši

Sedm modrých not ti pošlu mezi řádky
sedm modrých not a jedno pohlazení
Tenhle dopis bude všechno, jen ne krátký
rozpustile vážná budou slůvka snění

Tichoučký nápěv od přítele, co si zoufá
tichoučký nápěv zní akordem těch pocitů
V zelené hře mu zbývá ještě pár hitů
na samotce v davu lidí splín naň si troufá

Tvůj smích v linkách partesů zůstal zavalený v haldách
rozbitých a prázdných vraků přesýpacích hodin
Můj sníh v barvách dopisů roztál udiveně v něhách
schovaných a tajných někde v bříšcích kulatých liter Pé a Bé

Scházíš mi stejně jako jaro rýmům
scházíš, když tajně kdesi ve mně hráváš
Snídani dáváš všem mým hudby lačným tichům
To nejtišší mezi všemi možná snad slýcháváš

Věřím tvým modrým klikyháčkům
Věřím, že jsou tu a jen si se mnou hrají
Hledal jsem všude a nevím kde se schovávají
A tak líčím mucholapky, zpívám těm slůvkům

Tvůj smích v linkách partesů zůstal zavalený v haldách
rozbitých a prázdných vraků přesýpacích hodin
Můj sníh v barvách dopisů roztál udiveně v něhách
schovaných a tajných někde v bříšcích kulatých liter Pé a Bé

Dáváš si na čas s bílou odpovědí
dáváš si na čas, tak si tady smutním
Sakryš ten inkoust no tak, co je s ním
Na papíře jeden voják v kaňce Tebe vidí